

Het Witte Lotusblad

Belgische Theosofische Vereniging vzw
Loge Witte Lotus

BELGIE/BELGIQUE

P.B. /P.P.

2000 ANTWERPEN
GROENPLAATS

BC 30217

Jaargang 3—nummer 7-8

Zomermaanden 2008

Colofon:

Maandblad Erkenningnummer P708093

Versijnt niet in juli en augustus.

De Belgische Theosofische Vereniging vzw
zetelt in 1000 Brussel, Handelsstraat 51.

Verantwoordelijke uitgever :

Jan Jelle Keppler

p/a Busken Huetstraat 5

2050 Antwerpen

Alle activiteiten van de BTV-loges te
Antwerpen gaan door in de Milisstraat 22,
2018 Antwerpen,
tenzij anders vermeld.

Voor de inhoud van de artikels zijn enkel
de auteurs verantwoordelijk: zij vormt
geen uitdrukking van enig standpunt van
de BTV en haar afdelingen.

In dit nummer:

<i>De drie doelstellingen</i>	1
<i>Dr. Henriette van der Hechte</i>	2
<i>Juist begrijpen, juist leven, authentieke relatie</i>	
<i>De Theosofische leefgemeenschap MONADA</i>	6
<i>De Ultieme Vrijheid</i>	8
<i>Loges in Antwerpen</i>	12
<i>Belgisch Theosofische Vereniging</i>	

De drie doelstellingen

De Theosofische Vereniging kent de volgende doeleinden:

1. Het vormen van een kern van de universele broederschap der mensheid, zonder onderscheid van ras, geloof, geslacht, kaste of huidskleur.
2. Het aanmoedigen van de vergelijkende studie van godsdienst, wijsbegeerte en wetenschap.
3. Het onderzoeken van de onverklaarde wetten van de natuur en van de vermogens die in de mens latent aanwezig zijn.

De Theosofische Vereniging streeft voor haar leden een volledige vrijheid van denken na. Instemming met bovenstaande drie doeleinden is de enige voorwaarde voor lidmaatschap.

De Belgische Theosofische Vereniging vzw

Loges te Antwerpen

Antwerp Lodge

Bijeenkomsten - secretariaat:
Milisstraat 22, 2018 Antwerpen
Telefoon: (03) 827 43 62 of (03) 272 58 53
Website : <http://tvlabes.spaces.live.com>
E-mail : tvla.be@hotmail.com
PCR 000-0142226-24 tnv Belgische Theosofische
Vereniging vzw

Loge Witte Lotus

Bijeenkomsten: Milisstraat 22, 2018 Antwerpen
Secretariaat: Busken Huetstraat 5, 2050 Antwerpen
Telefoon: (0486) 631 997 of (0476) 867 401
Website: <http://spaces.msn.com/wittelotusbelgium>
E-mail: witte.lotus@hotmail.com
KBC 736-0013927-23 tnv Vandekerckhove & Van Osta &
Keppler

Dr. Henriette van der Hecht

Sabine Van Osta

Dr. Henriette van der Hecht, Riki voor velen onder ons, heeft dit voorjaar besloten om de functie van Secretaris-Generaal van de Belgische Theosofische Vereniging over te dragen aan een opvolger. Op 21 juni 2008 werd dit besluit door middel van verkiezingen bekrachtigd en zal voortaan Jan Jelle Keppler deze titel dragen.

Hoewel Riki zeker actief zal blijven binnen onze Vereniging, komt met dit besluit een einde aan maar liefst 24 jaar Secretariaat-Generaal onder haar zeer kundige leiding. Onze nieuwe Secretaris-Generaal, Jan Jelle Keppler zal zeker niet nalaten om, samen met zijn bestuurders en alle leden van de Vereniging, deze overgang met gepaste luister te omringen, maar daarover in de nabije toekomst meer.

Riki zag het levenslicht tijdens het eerste kwart van de vorige eeuw in Bonn (Duitsland) in een gezin van theosofisch geëngageerde ouders. Haar kindertijd bracht zij deels door in de gemeenschap Monada, waarover u in dit nummer een artikel zult aantreffen. Zij studeerde geneeskunde, in Bonn en in Leuven, destijds als één van de eerste vrouwelijke universiteitsstudentes, en specialiseerde zich in de kinder- en jeugdpsychiatrie. Heel haar professionele carrière kenmerkt zich door een sterk sociaal engagement, bijv. voor de mijnwerkers.

Eind jaren 1970 besluit Riki om zich volledig te wijden aan het werk voor onze Vereniging, waar zij in 1984 de functie van Secretaris-Generaal overneemt van Charles Lallemand. Haar actieradius bevindt zich zelfs tot buiten onze landsgrenzen: zo is zij van 1981 tot 1989 zelfs Vice-Voorzitter van de Europese Federatie, onder het voorzitterschap van mevr. Barbro Melander en is zij nog een tijd daarna lid gebleven van het Europese Uitvoerend Comité.

Het leek ons gepast om bescheiden hulde te brengen aan Riki door dit zomernummer in het teken te stellen van haar filosofie en haar werk. Diegenen die hiermee vertrouwd zijn, weten dat Riki het theosofische ideaal belevendigt. De artikelen waarvan u in dit nummer de vertaling aantreft, zijn daar een uitmuntende en zeer treffende illustratie van.

Juist begrijpen, juist leven, authentieke relatie

Dr. H. van der Hecht

In deze wereld zijn er veel dingen om te begrijpen: de mensen, de dieren, de planten, ideeën, waarheden, wetten, voorwerpen, fenomenen, situaties, ... maar ook zichzelf begrijpen, het leven, de dood, het universum, ...

Echt begrijpen komt neer op correct begrijpen in overeenstemming met de ware aard van datgene wat men waarneemt.

Kunnen we iemand eigenlijk wel volledig begrijpen, iemand waarnemen, zijn essentie kennen en het hele weefsel van relaties op basis waarvan iemand zich uitdrukt? Kunnen we zijn fysieke aard maar ook zijn emoties, gedachten, idealen, wensen, karakter, interesses en capaciteiten en al die factoren uit verleden en heden die deze mee bepalen, kunnen we dit alles wel kennen? Dit zou we nochtans wel moeten indien we iemands gedrag, handelingen en hun motivatie echt willen doorgronden.

Begrijpen wat iemand zegt, is al even complex: zo is het niet alleen van belang om de algemene betekenis van de woorden te kennen maar ook de exacte betekenis waarin hij deze woorden gebruikt, wat hij werkelijk wil zeggen, denkt en voelt, het standpunt van waaruit hij de dingen waarneemt en dat gevormd wordt op basis van zijn karakter, zijn situatie, zijn intellectuele kennis en de eigen emotionele context.

Al deze elementen vergaren we tijdens onze waarnemingen, dankzij informatie direct ontvangen van de persoon zelf, of via anderen. Daar komt nog bij de manier van praten, de gelaatsuit-

drukking, de blik en, indien men deze kan onderscheiden, de persoonlijke grondtoon die uniek is bij ieder van ons, misschien in een eerste stadium de grondtoon die overeenstemt met één van de zeven menselijke temperamenten.

Op deze manier verkrijgen we de stukjes van een enorm complexe puzzel die des te moeilijker te maken is omdat vaak stukjes ontbreken. Subjectieve voorkeuren en vooroordelen verkleuren de intellectuele visie. In wezen ontsnapt zo goed als het hele innerlijk leven van anderen aan onze aandacht en niets is bovendien zo veranderlijk als dat innerlijk leven.

In tegenstelling tot de wijdverbreide idee, kunnen we iemand niet leren begrijpen indien wij "onszelf in hun plaats stellen": zelfs indien wij dat doen dan nog beleven we de dingen anders omdat wijzelf anders zijn dan de ander.

Een analyse van de eigenschappen van een persoon gevolgd door de mentale synthese van de verzamelde elementen loopt uit op een karikatuur eerder dan op werkelijk begrijpen van die persoon.

Er bestaat echter een juistere methode, de enige methode die kan leiden tot echt begrijpen: het gaat om directe waarneming ook wel spirituele intuïtie genoemd, een supramentaal vermogen. Zij spruit voort uit volkomen aandacht waarbij elke gedachte afwezig is. Zij staat het waarnemen of aanvoelen van het volledige wezen toe en maakt het mogelijk om de intentie of de ware boodschap te onderscheiden. Dit is niet gelijk aan verstand begrip: ieder wezen heeft een oneindig scala aan beschikbare mogelijkheden en een zeer bewegelijk innerlijk leven. De intuïtie is de waarneming van het moment.

Een dier begrijpen komt enerzijds neer op een begrip van de fysieke realiteit van het dier, dus het kennen van de fysieke noden van de soort en zijn natuurlijke manier van leven. Anderzijds dient men het gevoelsleven van het dier te

Juist begrijpen, juist leven, authentieke relatie - vervolg van pagina 2

Dr. H. van der Hecht

begrijpen: ook hier is directe waarneming of intuïtie noodzakelijk. Dit zelfde geldt als we planten willen leren begrijpen: men leert het leven van een plant slechts doorgronden in zijn natuurlijke omgeving en men leert aldus waarnemen wat er in de plant omgaat.

Een idee, een wet, een waarheid moet op zichzelf begrepen worden, maar evenzeer in samenhang met hun respectievelijke implicaties, en in samenhang met hun consequenties, in de concrete dingen. Een filosofie of een religie als samenhangende ideeën, worden meestal begrepen binnen het kader van het menselijk leven in een bepaalde maatschappij. Ieder materieel object geeft gestalte aan één of meerdere ideeën en het dient daardoor in deze functie benaderd te worden. Eenvoudige, complexe of gematerialiseerde ideeën kunnen het beste begrepen worden via directe waarneming van hun essentie in een stille mentale contemplatie, gedurende een korte of een langere tijd, zonder dat er beroep wordt gedaan op het denkvermogen.

Iedere situatie dient vanuit meerdere invalshoeken benaderd te worden: de materiële factoren en hun gevolgen, de menselijke factoren en hun implicaties, de onderlinge relaties en psychologische reacties. Hoewel al deze elementen onderscheiden moeten worden, is een correct begrijpen slechts mogelijk op basis van een globale visie, d.w.z. een visie die alle aspecten omvat van de in de innerlijke stilte gecontempeerde situatie.

En wat met zichzelf begrijpen? Men zou kunnen proberen om zichzelf te begrijpen op basis van zijn antecedenten – autobiografisch om zo te zeggen – en op basis van een analyse van zijn relaties met anderen, maar men zal op die manier nooit kunnen doordringen tot de kern van zijn wezen, de krachtige bron van een steeds opnieuw opborrelend innerlijk leven: ook hiervoor is een voortdurende, intense aandacht nodig voor de bewegingen van ons innerlijk wezen, gevoelens en gedachten. Het gaat er daarbij niet om deze uit te leggen, dan wel om er zich bewust van te

worden.

Tenslotte is er het begrijpen van het leven: de goddelijkheid ervan, de eenheid, de eeuwigheid, de schoonheid, de ontplooiing ervan, de voortdurende beweging, de oneindige grootsheid... en zo ook het begrijpen van het menselijk leven, de solidariteit, de onderlinge afhankelijkheid, de gerechtigheid die dit leven regelt door reïncarnatie en karma, de ontplooiing tot volmaaktheid, van onwetendheid en egoïsme naar liefde en wijsheid.

Al deze dingen, mensen, dieren, planten, ideeën, wetten, waarheden, voorwerpen, verschijnselen en processen, situaties en uiteindelijk zichzelf, het leven en het universum, dat alles kan niet begrepen worden door middel van analyse en redenering alleen, die vaak gebrekkig en steeds fragmentarisch zijn. Directe en alomvattende waarneming is hier veel geschikter

voor: een stille, innerlijke ontmoeting, van aangezicht tot aangezicht, in totale aandacht, vol liefdevolle toewijding en genegenheid voor alle levende wezens, in contemplatie zonder enig vooroordeel, zonder mentale projecties, in eenheid. In deze omvangrijke contemplatie, die alles omvat, worden de verschillende aspecten waargenomen, zonder dat deze uit hun samenhang gelicht worden. Alles wat men kan waarnemen via analyse wordt ook waargenomen, dit maal echter in een alomvattende visie die het niveau van het mentale en fragmentarische syn-

theses - zelf altijd het resultaat van onvolledige analyses – overstijgt.

Deze directe en doordringende visie op de dingen wordt ook ware intuïtie genoemd, een woord afgeleid van het latijnse “intuere” van binnen kijken. Zij wordt ook “Boeddhi” genoemd, naar het Sanskriet woord dat “onderscheiding van het reële” betekent, niet te verwarren met vage voorgevoelens die vaak als “intuïtie” bestempeld worden. Ware intuïtie staat gelijk aan heldere, directe en onmiddellijke kennis van de waarheid zonder tussenkomst van de rede. Zij verschaft innerlijke zekerheid, en niet alleen een indruk, hoop of vrees zoals de emotionele intuïtie dit doet.

Het ware doorgronden van een voorwerp, een wezen, een idee staat gelijk aan ware kennis van dit voorwerp, wezen of idee in zijn relatie tot alles wat bestaat of leeft, d.w.z. in de eenheid van de wereld. Niets kan gekend of doorgrond worden indien het afzonderlijk beschouwd wordt van al het overige, zoals bijv. een prentje van een plant in een botanisch boek afgezonderd is van zijn natuurlijke omgeving. Zo ook, kan een mens slechts gekend worden in relatie tot anderen, en dit geldt evenzeer voor het kennen van zichzelf. Enkele voorbeelden:

Een boom wordt slechts begrepen in zijn relatie tot de aarde, water, lucht, licht de seizoenen – en in relatie tot de mens, de dieren, de vogels en de insecten: door alles wat de boom hen geeft en ook door alles wat hij symboliseert in de menselijke geest.

Een bloem wordt slechts doorgrond in haar samenhang met het volledige leven van een plant, met de ontwikkeling van de plant en diens vruchtvorming en voortplanting. Zij wordt begrepen doorheen het overzicht van haar relaties met andere wezens – mensen, bijen, vlinders en verschillende insecten – en door de waarneming van haar schoonheid, van haar geur, de vreugde en extase die zij oproept en, tenslotte, door alles wat zij symboliseert.

Juist begrijpen, juist leven, authentieke relatie - vervolg van pagina 3

Dr. H. van der Hecht

Alle planten beschikken, door hun nut voor het leven van andere planten en het leven van dieren en mensen - beschutting, voedsel, geneeskrachtige stoffen, sap et nuttige vezels - eigenschappen die deel uitmaken van de visie over en de kennis van hun unieke en specifieke aard, in het kader van ecologie en wetenschap der onderlinge relaties tussen levende wezens. Iedere plant dient haar doel ten voordele van het collectieve leven. Zonder planten kunnen dieren en mensen niet leven. Het zien van al deze relaties maakt deel uit van het juiste begrip van wat een plant is.

Evenzo, komt een juist begrip van een dier, van ieder dier, neer op het beschouwen van het dier in zijn relaties tot de totaliteit van het leven en van al wat leeft.

Door middel van bovenzintuiglijke waarnemingen kan men de ontwikkeling van de ziel ontdekken doorheen minerale, plantaardige en dierlijke soorten: de evolutie van hun emotioneel en mentaal leven vormt de springplank tot het verschijnen van spirituele vermogens, kenmerken van de mensheid. De bovenzintuiglijke waarneming situeert de verschillende natuurrijken op hun juiste plaats in de totale evolutie van het leven. In deze kontekst worden deze rijken volledig begrepen. Intuïtie neemt echter zonder helderziendheid de diepgaande broederschap waar tussen de mens en het dier, en tussen het dier en de plant, evenals de gradatie van de verschillende stadia van bewustzijn.

Aldus doet een juist begrip van ieder wezen, dit wezen zien in zijn relatie tot de totaliteit van levende wezens niet alleen in het nu, maar ook doorheen de tijd, doorheen de evolutie. Dit is ook van toepassing op alle menselijke wezens, op ieder van ons. Iedere man, iedere vrouw, ieder kind mag niet alleen beschouwd worden vanuit hun complexe aard en al hun vermogens en in relatie tot alle andere wezens, maar ook vanuit de potentiële, totale ontwikkeling van de ziel, de perfectie die deze als uiteindelijke bestemming heeft en die gemeenschappelijk is voor de hele mens-

heid.

Intuïtie verdiept zich geleidelijk: een diepgaander en doordringender zicht op de dingen, dat de tijd overstijgt, maakt in ieder mens de vlam van onsterfelijk leven zichtbaar, één, goddelijk, vol van vreugde en schoonheid, altijd levendig, en die uitvloeit in liefde en mededogen, die zich kan ontplooiën met kennis van de waarheid en die, in ieder mens, de universele bron vormt van leven, waarvan het licht op een dag de nevelen der materie zullen

The meditative Rose

www.expo-shop.com/product/PGSD51.jpg

doorboren die zij geleidelijk doorzichtig heeft gemaakt.

Zoals ieder wezen slechts kan gekend worden in samenhang met alles wat bestaat, en ieder voorwerp op basis van zijn functie binnen het gehele bestaan, zo kan ieder idee slechts doorgrond worden binnen de totaliteit van het universum.

Hetgeen mevr. Blavatsky heeft gezegd over het juist begrijpen van alle dingen in verband met de theosofische studie van de Geheime Leer berust op waarheid: niets kan begrepen worden buiten de Eenheid. En zij gaat zelfs verder: alles kan slechts begrepen worden als uitdrukking van het Ene Goddelijke Leven, de bron en het fundament van het universum. Zodra men deze eenheid uit het oog verloren heeft, houdt echt begrijpen op.

Omdat dit principe universeel waar is, is het eveneens van toepassing op alle menselijke situaties, van de meest

eenvoudige tot de meest complexe. In het licht van deze eenheid van al wat bestaat en de eenheid van onszelf met alle wezens en met ieder van deze wezens afzonderlijk, de eenheid ook van de hele menselijke soort, van alle kwesties, van alle problemen van sociale, ecologische of politieke aard, van alle familiale problemen, alle conflicten, alle misdaden, al deze dingen dus, dienen in het licht van eenheid en in het licht van de progressieve manifestatie van het goddelijke gezien te worden. Ditzelfde licht dient ons ook klaarheid te brengen omtrent onszelf en ons te leiden in ons gedrag.

Dit juist begrijpen, dat zo omvangrijk is, kan niet gevat worden door middel van het intellect dat analyseert, vergelijkt en haar conclusies opstelt vanuit noodzakelijkerwijs gedeeltelijke en vaak foutieve premissen. Het ware begrijpen wordt bevestigd wanneer het intellect zwijgt, wanneer de gedachten plaats ruimen voor de innerlijke stilte van de aandachtige contemplatie waarin de werkelijkheid der dingen waargenomen kan worden.

Elke mens beschikt, actief dan wel latent aanwezig, over dit vermogen van directe waarneming van het werkelijke ook wel intuïtie genoemd, die ons zekerheid verschaft. Hoe ontwikkelt men intuïtie? Enerzijds door een vurige aspiratie naar het ware die, indien ze vervuld wordt dankzij een strikte morele ascese, de voorafgaandelijke voorwaarde vormt voor absolute waarheidsliefde: aspiratie tot het ware ontwikkelt het vermogen om het ware waar te nemen. Anderzijds is deze waarneming van de aard der dingen onderworpen aan de wet zoals geformuleerd in de Shiva-sutra's: "Waarneming van het werkelijke komt tot stand door het aanscherpen van ons vermogen tot waarnemen.", d.w.z. door een steeds intensievere aandacht, in de stilte van de emotionele en mentale natuur, wanneer door de eenvoudige beschouwing van het object, ieder "ik"gevoel verdwenen is.

Juist begrijpen, juist leven, authentieke relatie – vervolg van pagina 4

Dr. H. van der Hecht

De afwezigheid van het “ik” en de bewustwording van de eenheid die hieruit resulteert, is nu juist de essentiële factor voor het doen ontluiken van intuïtie: wanneer men één wordt met beschouwde, dan kan men er ten volle de aard en de natuur van waarnemen. Eens de voorwaarde van de mentale stilte vervuld, wanneer het “ik” afwezig is, dan kan de aandacht zo intens worden en zo toegewijd dat het bewustzijn van de

i60.photobucket.com/.../avatarboeddhistar.jpg

schouwer versmelt met de essentie van het beschouwde: eens elke mentale barrière, die illusie is, verdreven wordt, blijft alleen de eenheid tussen wezens over en wordt zij kennis: dit is intuïtie.

Brengen wij in herinnering dat de emotionele en mentale natuur slechts volledig kan verstillen en het “ik” afwezig kan blijven bij diegene die zelfs de meest subtiele vormen van geweld, leugen, oneerlijkheid, sensualiteit en bezitsdrang heeft afgelegd en bij diegene die leeft in tevredenheid, toegewijd aan het voordeel van alles wat leeft, met vertrouwen in het goddelijke. Hij houdt zijn lichaam en gedachten zuiver met het oog op een maximale efficiëntie, zoekt geenszins het plezier op maar alleen nog het goede voor al wat leeft en hij maakt van zijn wezen een instrument van dienstbaarheid. Aldus, levend vanuit de eenheid, begrijpt hij door middel van intuïtie. Dit vermogen leidt hem doorheen alle omstandigheden. Omdat zij wordt opgewekt in het bewustzijn van eenheid, noemen wij haar “spirituele intuïtie”, om haar te onderscheiden van subjectieve voorgevoelens en indrukken die soms ook als “intuïtie” bestempeld worden. Omdat de Geest Eén is, ondeelbaar, vermits alleen materie deelbaar is, noemen wij datgene “spiritueel” dat deel-

neemt aan het bewustzijn van de Eenheid.

Echter, ook al hebben wij de morele zuiverheid waarvan eerder sprake nog niet gerealiseerd, dan nog kunnen wij beroep doen op het latent intuïtief vermogen in ons wanneer wij klaar willen zien omtrent een bepaald ding, of wanneer wij de juiste te nemen beslissing willen onderscheiden in een bepaalde situatie, of die nu eenvoudig is dan wel complex. Immers, intuïtie wordt ontwikkeld in de mate dat er beroep op haar wordt gedaan. Daar waar analyse en redenering ons vaak doen twijfelen, zal een beroep op ons diepste wezen, ons meest innerlijke gevoel geraadpleegd in stille contemplatie, onbeweeglijk, over hoe de zaken staan, ons beter dan de rede kunnen vertellen wat ons te doen staat of wat waarheid is. Dit stelt ons echter niet vrij van de verplichting om alle noodzakelijke informatie te verzamelen om de zaken helder te zien en om rekening te houden met logische vanzelfsprekendheden. In het begin, wanneer noch ons redeneervermogen, noch onze intuïtie onfeilbaar zijn, zal het de consensus zijn tussen het concreet denkvermogen en de intuïtie die ons helderheid en zekerheid zal verschaffen. Echter, naargelang wij onze intuïtie oefenen, zal zij een steeds betrouwbaarder instrument blijken. Een verschil in de conclusie van onze logica en onze intuïtie zal ons aansporen tot voorzichtigheid, tot een afwachende houding, teneinde meer informatie in te winnen, onze waarnemingen verder te zetten, verder na te denken en onze meest innerlijke gevoelens te bevragen.

Hoe kunnen we deze mogelijkheid tot directe kennis verklaren?

Omdat alles wat bestaat een uniek geheel vormt, een uitdrukking van het ene bewustzijn of de universele geest, is ieder wezen één met ieder ander wezen. En vermits deze eenheid een fundamenteel gegeven is, kan zij waargenomen worden door ons bewust-

zijn: deze waarneming bestaat uit het vermogen dat intuïtie wordt genoemd. Zij vormt de ware intelligentie, tegelijkertijd liefde en wijsheid. Omdat zij pas dan in werking treedt wanneer het denkvermogen zwijgt, en deze laatste slechts beheerst wordt wanneer emotie veld ruimt voor innerlijke vrede, en ook omdat onze geest slechts haar volledige helderheid kan bereiken in een gezond lichaam, vormt intuïtie een vermogen dat ontwaakt wanneer het hoogste ideaal in praktijk wordt gebracht en zij vereist dan ook de zuivering van de hele menselijke natuur. Pas dan kan de aandacht zodanig verscherpt worden dat iedere mentale barrière verdwijnt en het bewustzijn van de schouwer zich één weet met de essentie van het beschouwde.

Tijdens dit volmaakt begrijpen en deze zin voor eenheid waarin het afgescheiden “ik” – slechts een mentale constructie – niet meer bestaat, kan de handeling alleen maar juist zijn: een correcte visie op wezens, dingen en situaties, roept een handeling op die afgestemd is op de noden en tegelijkertijd vol zijn van liefde, een harmoniserende handeling die de voorwaarden voor geluk doet ontstaan.

Dit begrip van en deze zin voor eenheid, de afwezigheid van het ik, van mentale projecties en vooroordelen, de volmaakte aandacht voor zowel het uitwendige als het inwendige wezen van ieder en voor de voorwaarden die ieder kunnen helpen in zijn ontplooiing, creëren de authentieke relatie. In deze authentieke relatie is er liefde, want liefde bestaat bij uitstek uit de waarneming van eenheid. Wanneer deze liefde aanwezig is, waarin het “ik” niet bestaat en waaruit tot en met de schaduw van persoonlijk verlangen verdwenen is, wordt deze als ware liefde waargenomen door het wezen waarnaar ze gericht is, het bewustzijn van eenheid wordt overgedragen en gedeeld en aldus is de liefde wederzijds: het gaat niet om eenrichtingsverkeer; zij brengt een echt wederzijds begrijpen tot stand.

De Theosofische leefgemeenschap MONADA

Christian Vandekerckhove

In de eerste helft van de 20ste eeuw bestond in de Brusselse deelgemeente Ukkel, Floreallaan, 84 – met tuin tot aan de hoek met de Coghenlaan, een leefgemeenschap voor volwassenen en kinderen, gebaseerd op het theosofisch ideaal, gesticht door Mevr. E. Hérís. Het feit dat de meeste leden van Monada ook lid waren van de Theosofische Orde van Dienst, werpt een zeker licht op het ideaal achter deze gemeenschap.

Hoe kleinschalig deze leefgemeenschap ook was, de impact was niet te onderschatten. Van onze 9 secretarissen-generaal in België hebben er 3 in Monada geleefd. Ik heb het over Serge Brisy, Berthe Nyssens-Deseck en Dr. Heriette

De twee aanpalende huizen in Ukkel

(Riki) van der Hecht. Riki, die met niet te stuiten toewijding de leiding van de Belgische Theosofische Vereniging waarnam van 1984 tot 2008, werd door haar ouders als intern geplaatst bij Monada toen ze vijf jaar oud was. Ze doorliep daar haar volledige lagere school.

De leiding was jarenlang in handen van Dr. Ernest Nyssens, pionnier van de alternatieve geneeskunde (Kneipp, homeopathie, e.d.), overtuigd vegetariër en priester van de Vrij-Katholieke Kerk (later zelfs bisschop), waarvoor hij in Monada de erediensten verzorgde in de grote zaal. Diezelfde grote zaal was bovendien versierd met enkele verzen uit de Bhagavadgita en het prachtige, symbolische glasraam, dat tegenwoordig in de vergaderzaal hangt van de Theosofische Tak Annie Besant in Luik.

De school gebruikte de onderwijstechnieken van de theosofe Dr. Maria Mon-

Mevr. E. Hérís - Stichtster

tessori. De geneeskundige filosofie was gebaseerd op de ideeën van Dr. Nyssens en de leer van de Franse Dr. Paul Carton, militant voor natuurlijke geneesmiddelen en gezonde voeding. In de tuin beschikte elk kind over een persoonlijk tuintje van 1 m², waar op wandelingen verzamelde zaden aan de grond konden worden toevertrouwd.

Om de woorden van mevr. Hérís te gebruiken, het doel van Monada, was een maatschappelijke wederopbouw door de gemeenschap.

Inderdaad, hoewel Monada vorm kreeg na de eerste wereldoorlog (wederopbouw), werden reeds vanaf 1917 wekelijkse vergaderingen gehouden door de voorbereidende groep.

Het basisconcept van Monada was het verwezenlijken van een micromaatschappij, zonder huispersoneel, zonder salarissen, waarbij ieder werkt voor het welzijn van het geheel. Van 1917 tot 1921 kwam een groepje mensen uit alle sociale klassen wekelijks samen om de leefgemeenschap voor te bereiden en vooral om zich op elkaar af te stemmen en de plooiën glad te strijken.

Uiteindelijk werd op 27 maart 1921 de coöperatieve vennootschap Monada opgericht. Het aantal leden-aandeelhouders werkt statutair beperkt tot 21, waarvan de lijst interessante namen biedt!

Daarom geef ik hem hier in-extenso:

1. Ernest Nyssens, arts, stichter van de *Société Végétarienne de Belgique*
2. Frans Wittemans, senator
3. Jean-Arthur Bottelberghs, kleermaker

4. Octave De Landtsheer, onderstationschef
5. Arthur Hérís, handelsvertegenwoordiger
6. Willem K. Vanderhaeghen, kleermaker
7. Jules Tonglet, zonder beroep
8. Valentine André, rentenierster en bestuurster van de *Société Végétarienne*
9. Emerence De Landtsheer-Halet, zonder beroep
10. Berthe Deseck, musicologe
11. Adèle De Sturler-Verstege, zonder beroep
12. Wed. Albertine Henny-du Perron, zonder beroep
13. Nelly Schoenfeld, zonder beroep
14. Henriette Schoonjans, zonder beroep
15. Johanna Stumpff, lerares schilderen
16. Wed. Marie Swarth-Koopmans, zonder beroep
17. Henriette Swarth, regentes
18. Catherine Swarth, zonder beroep
19. Léonie Tonglet-Baete, zonder beroep
20. Marie Vanderhaeghen, zonder beroep
21. Jeanne van der Hecht, zonder beroep

Er zouden geen giften of legaten worden toegestaan. Geen giften, omdat dit tot wederzijdse verplichtingen zou leiden en geen legaten, omdat dit vaak tot twisten in families leidt. Huispersoneel was verboden, omdat dit de geest van slavernij suggereert.

Dr. E. Nyssens met de baard

De Monadisten zagen hun leefgemeenschap als een pilootproject om overal ter wereld op te volgen. Er werd zelfs een internationaal tijdschrift der communes voorzien. Of er nog andere dergelijke leefgemeenschappen in de geest van de theosofie het licht hebben gezien, is twijfelachtig, ten minste wat betreft de Adyarvereniging. Eerder had natuurlijk

Vervolg op pagina 7

De Theosofische leefgemeenschap MONADA – vervolg van pagina 6

Christian Vandekerckhove

de Monte Verita gemeenschap bestaan in Ascona, Italië. Maar het theosofisch gedachtegoed was hier slechts een element tussen andere, zoals anarchie, kunst, e.d.

Arbeid Adelt

De leden van de gemeenschap zorgen niet slechts voor onderhoud, schoonmaak, was, keuken en dergelijke, maar eveneens voor de productie van kledij, drukwerk, e.d. Er was een klein winkeltje waar de zelfgemaakte producten werden verkocht, om voor inkomsten te zorgen. Zoals gemeengoed zou worden in de communes van een halve eeuw later, was het hier reeds evident de kinderen van de leefgemeenschap collectief op te voeden, wat voor de resp. ouders meer armslag geeft om zich van hun persoonlijke taken te kwijten.

Er worden geen individuele verjaardagen gevierd, maar voor iedereen op dezelfde dag. Hiervoor werd Sint-Nicolaas gekozen. Hoewel niet iedereen

dit systeem van collectief verjaardagsfeest zal toejuichen, is dit wederom pionierswerk. 80 jaar later zal dit systeem ook gebruikt worden in andere grote gemeenschappen, zoals de Werelddorpen voor Kinderen.

Daarnaast zijn belangrijke thema's het onderwijs en de kunsten, waaronder vooral muziek en toneel.

De meisjes en jongens krijgen naast de gewone schoolvakken ook onderwijs in lichamelijke schoonheid, Zweedse gymnastiek en een cursus logica, die in feite vooral zal bestaan uit ethiek en zelfreflectie. Ook de kinderen krijgen hun deel van de taken, om voorbereid te worden op het latere leven. Ze dekken

zelf hun bedden op, dekken de tafel en hebben beurtrollen voor onderhoudstaken.

Monada probeert het ritme van de natuur te volgen. Kinderen onder de 12 jaar slapen 12u per dag, de groteren 10u. 's Middags houdt iedereen een siësta, zoveel mogelijk in de open lucht. In de warmste periode van het jaar staat iedereen op om 5u om de grootste activiteit te houden eer het te warm wordt.

Aangezien alle leden van Monada deel uitmaakten van de Theosofische Vereniging en van de orde van de Ster van het Oosten stelde het religieuze

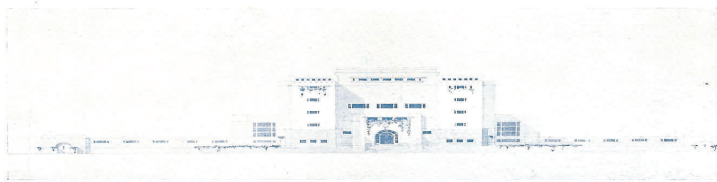
probleem zich niet. Ondanks hun uiteenlopende achtergronden volgden ze een gemeenschappelijk pad, de dienst aan de Meesters. Zoals gezegd was Ernest Nyssens priester van de Vrij-

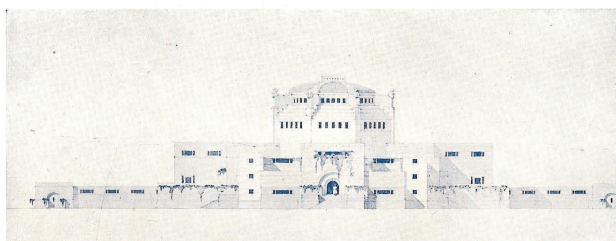
Symbolisch glasraam
Vergaderzaal Theosofische Tak
Annie Besant - Luik

Katholieke Kerk, waardoor deze eredienst op zondag werd gecelebreerd.

Monada is altijd kleinschalig geweest. Naast de 21 leden-aandeelhouders van de centrale groep, waren er nog evenveel in de externe commune. In het boek van Hérís van 1922 staan reeds plannen voor de gebouwen voor een toekomstige gemeenschap met 150 leden. Zover is het nooit gekomen, maar Monada heeft niet slechts enkele mensen gevormd tot goede theosofen en leden van onze maatschappij. Ze heeft bovendien pionierswerk geleverd als een idealistische, experimentele samenlevingsvorm, waar we nu nog lessen uit kunnen trekken.

Ontwerp voor een studiecetrum voor 150 personen

Ontwerp voor een kunstencentrum tegenover het studiecetrum

Bronnen:

Dr. H. van der Hecht: Gabriëlle Bottelberghs et la Communauté Théosophique MONADA, in *Informations Théosophiques*, avril 2002.

E. Hérís: *La Reconstruction Sociale par la Communauté*, Ordre de l'Etoile d'Orient, Paris, 4, Square Rapp, 1922.

Iris Catteeuw: *Theosofie en Vrouwenemancipatie (1875-1933)*, Licentiaatsverhandeling Nieuwste Geschiedenis, Universiteit Gent, Academiejaar 2005-2006.

De Ultieme Vrijheid

Dr. H. van der Hecht

Verantwoordelijkheden - of taken - welke zijn onze taken. Beperken zij onze vrijheid? Belemmeren zij onze vrijheid? Of, aanvaarden wij ze in alle vrijheid? Vrijheid is het vermogen om te reageren of, niet te reageren, te kiezen. Hij die dit vermogen bezit, is vrij.

Ethiek is de wetenschap van de moraal: d.w.z. het zijn de regels die wij moeten volgen om het goede te doen en het kwade te vermijden. *“Ethiek verzoent verantwoordelijkheid en vrijheid”*, dat is het thema van ons Congres. Laten horen dat ons gevoel voor het goede, onze liefde voor het goede, ons leidt om – in volle verantwoordelijkheid – een taak op ons te nemen, zelfs indien dit ons verplicht afstand te doen van genot, of van andere activiteiten die we op het oog hebben.

Het menselijk wezen is een vrij wezen. Dat is wat de hoogste filosofie verklaart. Nochtans verklaren vele wetenschappers ook, dat wij volledig bepaald worden door ontelbare uitwendige factoren. Zo stelt zich **de vraag over onze vrij wil**, onze vrijheid van beslissen.

Ons lichaam is geconditioneerd: constitutie verbonden aan erfelijkheid en aan meerdere antecedenten: voeding, hygiëne, ziekten, moeheid, klimatologische factoren, verschillende gewoonten, intellectuele erfelijkheid – maar in welke mate? – onze intellectuele mogelijkheden en, tot op een zeker punt, ons karakter.

Doch, ons lichaam is ons instrument en wij kunnen beslissen waarvoor wij het zullen gebruiken. Wij zijn niet in staat alles te doen wat wij willen. Wij kunnen enkel doen wat binnen onze mogelijkheden ligt – binnen de grenzen die de omstandigheden toelaten.

Wij kiezen ook wat wij niet doen, waarvan wij ons onthouden. Wij zijn vrij om niet toe te geven aan externe verplichtingen. Wij kunnen onze intellectuele mogelijkheden verbeteren, ons karakter, onze zelfbeheersing (zó correct geformuleerd); in een woord, wij nemen – volgens de noodwendigheden – zelfbewust in de hand, o.a. een spiritu-

eel leven of een nobele ambitie. Maar onze daden en woorden, aspecten van ons fysiek leven, zijn geconditioneerd door onze emoties en onze gedachten.

Onze emoties zijn op hun beurt geconditioneerd. Onze verlangens zijn dit door fysieke, emotionele, intellec-

tuele aantrekkingspunten. Wij kunnen nochtans heel efficiënt beslissen bepaalde dingen niet te verlangen, niets te verlangen. Het verlangen komt voort uit de mentale voorstelling van genot die wij eraan kunnen beleven. Indien wij ons innerlijk onverzettelijk houden, gesloten voor elk mentaal beeld dat genot uitdrukt; indien wij onze volle aandacht in het heden houden, dan zal geen enkel verlangen ons bewustzijn binnendringen. Zo ook zijn onze angsten geconditioneerd door fysieke, emotionele, intellectuele afkeer. Angst komt voort uit de mentale voorstelling van ongenoegen of van pijn. Indien wij ons innerlijk onverzettelijk houden, ons geen voorstellingen maken van komende ongemakken, onze volle aandacht in het heden houden, dan zal geen enkele angst, geen enkele vrees, in ons ontstaan.

Gelukzaligheid, geluk, vreugde, een aanstekelijke uitstraling, zijn eigen aan de mens die zijn gedachten bevrijdt van elk beeld van zichzelf, met volle aandacht bij wat hij werkelijk is, is voor zichzelf onverschillig voor genot en voor pijn. Deze toestand van

evenwicht, Vajragya in het Sanskriet, is de voorwaarde voor bewuste waarneming van onze identiteit met het Goddelijke, het unieke Zelf. Het wordt omschreven als: *“illusie overwonnen, de Waarheid alleen aanschouwen”*.

Zo zal geen enkele emotie zich over ons meester maken, plaatslatend voor een diep gevoel van eenheid en vrede, en voor de gelukzaligheid van Eenheid, die Liefde is.

Wij hebben deze toestand nog niet bereikt; wij zijn emotioneel nog geconditioneerd, maar wij kunnen beslissen deze inwendige vrijheid te veroveren.

Betreffende onze gedachten; wij weten nog niet genoeg hoeveel zij - geheel onafhankelijk - door onze wil ronddwarrelen, hoeveel maal zij zich automatisch herhalen, in welke mate zij geconditioneerd zijn door onze intellectuele gewoonten, onze vorming, onze herinneringen, onze emoties, onze vooroordelen; en nochtans, ook aan onze gedachten kunnen wij de stilte opleggen, hen onbestaande laten, in een geweldloze waarneming, een perfecte aandacht voor de werkelijkheid van de wezens en de dingen.

Onze fysieke, emotionele, intellectuele natuur is geconditioneerd, maar het is niet ons-zelf, het is ons instrument. Wij zijn de Geest, het Bewustzijn, die dit instrument gebruikt, verfijnt, er een onderdanige dienaar van maakt. En deze Geest, dit Bewustzijn is het Zelf van het Universum, een en ondeelbaar, niet materieel, uniek, een onveranderlijke bron, alles voortbrengend, alle wezens bezielend, eeuwig ongeconditioneerd door de geschapen wereld. Omdat wij dit uniek Zelf zijn - spiritueel, uit het Universum - hebben we een totale vrije wil. Onze vrijheid bestaat erin onze totale natuur in handen te nemen om er een gehoorzame dienaar van onze wil van te maken.

Het wordt gezegd dat de **Ultieme Vrijheid** zit, in de onderdanigheid **aan het Goddelijke**. In de constante een-

De Ultieme Vrijheid - vervolg van pagina 8

Dr. H. van der Hecht

heid met Hem, zijn wij geheel vrij. Wanneer wij ons realiseren dat wij het niet-materiële Zelf zijn, eeuwig, niet geconditioneerd door de veranderingen van de materiële wereld, op al zijn niveaus – fysiek, emotioneel, intellectueel – in die eenheid met het Ultieme, bestaat enkel zijn Wil in ons, zij is onze wil. En deze wil is dus ongeconditioneerd, geheel vrij, gebruikmakend - op de beste wijze - van de mogelijkheden van de persoonlijkheid die hem eigen zijn, in dienst van de juiste handeling.

Zij die de vrije wil ontkennen, zeggen ons: *“Zie, u reageert volgens de gewoonten van uw fysieke lichaam, geconditioneerd volgens erfelijke factoren, hygiëne, de omgeving, alles wat bestaat, en wat deel uitmaakt van uw materiële leven; uw emoties zijn geconditioneerd door voorgaande ervaringen; uw gedachten door uw onderricht, uw opvoeding, uw professionele vorming, uw intellectuele cultuur, moraal en misschien religieus, door de informatie die we zonder ophouden ontvangen. En het is volgens deze samenhang dat u reageert, steeds opnieuw, dat u beslist of dat u zich onthoudt. U bent de vrucht, het resultaat van al deze geconditioneerdheid, u bent deze geconditioneerdheid. Uw handeling vloeit er uit voort, en is niet de uitdrukking van een wil die er niet het resultaat van is.”*

Deze bevestiging is het tegenovergestelde van de intieme overtuiging van ieder van ons, van onze zekerheid, van onze mogelijkheid tot autonome en vrije beslissing. En zij bevat een grote redeneringfout. Ja, de omgeving reageert op ons, ontelbare factoren kunnen ons fysieke, emotionele en intellectuele wezen en zijn handelen bepalen en beïnvloeden, maar deze persoonlijkheid door het welke we ons manifesteren is niet ons-Zelf; deze persoonlijkheid is slechts het instrument van ons diepste, waarachtige wezen: een levend instrument dat, ofwel zijn autonome activiteit heeft, vrucht van zijn geconditioneerdheid, ofwel nederig de wil van zijn bezitter en meester dient, het goddelijke Zelf. Denk aan **de boom**: de kwaliteit van

het terrein, het klimaat, de handelingen van de mens, de insecten, virussen en bacteriën, enz., conditioneren zijn ontwikkeling maar maken niet wat hij is, een eik of een appelboom: Dat is zijn eigen natuur. Hetzelfde voor elke bloem, elke plant, elke diersoort. Hetzelfde voor de mens. Hij wordt niet gemaakt door de invloeden van de omgeving en zijn reactie hierop.

Het ware wezen van de mens, is de goddelijke geest in hem. Het is deze geest die onze eigen natuur is, eeuwig zich-zelf, ongeconditioneerd, geïnspireerd om het ware, het goede, het mooie te manifesteren.

In de eerste evolutiestadia van de ziel, zij die de persoonlijkheid ontwikkelen, laat de geest de impulsen van de fysieke, emotionele en intellectuele natuur de vrije loop. Wanneer de persoonlijkheid zijn rijpheid heeft bereikt, gebruikt de geest deze als instrument voor zijn handelen. Hij gebruikt alle volledig ontwikkelde capaciteiten.

Men weigert de mens zijn vrijheid tot beslissen niet - vrije wil genoemd - dan wanneer men zijn totale natuur niet kent: universele geest, oneindig, eeuwig, ongeconditioneerd, een geheel van subtiele lichamen bezielend, die het fysieke lichaam binnendringen en met dit het instrument van de geest vormt, van het wezen in zich.

Zo, is de mens vrij. Zijn werkinstrument, de persoonlijkheid, is geconditioneerd en vervolmaakt zich door de ontelbare incarnaties.

In een passage uit het Boek der Gouden Voorschriften - vertaalt uit het oude Sanskriet onder de titel *De Zeven Poorten* door Mevrouw Blavatsky - wordt de geest van het Universum, de Ziel van de wereld, Alaya genoemd; lezen we:

“Alles is vergankelijk in de mens, behalve de zuivere, stralende essentie van Alaya. De mens is de kristalheldere straal ervan; een bundel smetteloos licht van binnen, op het lagere gebied een vorm gemaakt van klei. Die bundel is uw levensgids en uw ware zelf, de wachter en de stille denker, het

slachtoffer van is lagere zelf.”

“U moet uzelf verzadigen met zuivere Alaya, één worden met de Zielendenken van de Natuur. Eén daarmee, ben u onoverwinnelijk; ervan gescheiden wordt u de speelplaats van samvriti, de oorsprong van alle misleiding in de wereld (Samvriti, het geheel van onophoudende veranderingen van de fenomenale wereld, fysiek, emotioneel, intellectueel)”.

“Helaas, helaas, dat alle mensen Alaya bezitten, één zijn met de Grote Ziel en dat, hoewel ze deze bezitten, Alaya hun zo weinig baat!”

<http://img427.imageshack.us/img427/4333/vrijheid6kk.gif>

Onze gehele personaliteit is geconditioneerd, maar zij kan gebruikt worden, bepaald in zijn handelen en zijn activiteit, door ons diepste zijn, spiritueel, ongeconditioneerd, die kent en wil, het beste in zich, het ware in zich, het mooie in zich.

Verantwoordelijkheid: Dit woord is synoniem voor taak, last, opgelegde verplichting aan een persoon (zo bv. door de wet of door de ethiek, door de maatschappij).

Het geluk van alle wezens, hun open bloeien, hangt in verschillende mate af van elk van ons, onze acties, onze woorden, onze gedachten, de emoties waaraan wij gevolg geven, en dat volgens de straal van ons actieveland en de intensiteit van deze actie. Wij kunnen helpen aan het welzijn en aan de fysieke, morele en intellectuele vooruitgang van andere

De Ultieme Vrijheid - vervolg van pagina 9

Dr. H. van der Hecht

menselijke wezens, of er een obstakel voor zijn.

In een gezin zijn de ouders, met een edelmoedige ziel, zich zeer bewust dat het geluk en het open bloeien van hun kinderen afhangt van hun zorg, en hun gevoel voor eenheid met hun kinderen. Hun liefde dus, zet hen aan om alles, wat in hun macht ligt, te doen voor het welzijn van hun kinderen. Zij voelen zich geroepen om de opdracht - hun kinderen maximaal te laten open bloeien - te volbrengen, zodat deze kinderen zeer waardevolle mannen en vrouwen worden.

henne.punt.nl/?a=2007-08

En zij willen zo volledig mogelijk beantwoorden aan deze opdracht die hen door het leven wordt toebedeeld. Het leven is geen mechanisme, maar wel het Ultieme Wezen, God, zich manifesterend in de wereld die voortkomt uit Hem: oneindig bewustzijn en dynamische gedachten aan het werk in het universum.

Wij moeten antwoorden aan dit Universeel Leven, aan God, werkend aan het welzijn van alle wezens, en aan de vervulling van het plan van evolutie, dat geleidelijk aan moet leiden tot de voltooiing van een wereld van perfectie.

De opdracht van verantwoordelijkheid van de ouders ten overstaan van hun kinderen is terug te vinden bij het gedrag van de oudere broers en zussen tegenover de jongere kinderen. Het is terug te vinden in alle beroepen; de maatschappij geeft iedereen de taak te werken aan het collectief welzijn - volgens de positie en de mogelijkheden die elk toebehoren en die het best beant-

woorden aan dat wat van hem of haar wordt verwacht.

En in de vervulling van deze opdracht, in de meest verheven graad van perfectie waarin hij zijn taak vervult, bloeit ieder maximaal open en vindt zijn geluk; gelijktijdig bouwt hij mee aan het geluk van de anderen.

Onze opdracht beantwoorden, verantwoordelijk zijn, is niet iets wat voortkomt uit een externe verplichting, maar uit onze eigen wil, inwendig, van de man of de vrouw, en, eigen wil, wil zeggen vrijheid.

De externe wereld beantwoorden en gelijktijdig ook de inwendige wil, is leven, zich openen, zijn grenzen overschrijden. Het is het tegenovergestelde van beperkt zijn, gevangene, opgesloten zijn binnen de grenzen van persoonlijk belang.

Verantwoordelijk zijn, is vrij zijn, en in contact staan met de anderen, en met de Meester van het Leven. De onverantwoordelijke mens is niet gemotiveerd door de zorg voor het welzijn van de andere wezens, maar is bewogen door gedachten, verlangens, egocentrische angsten.

Herinneren wij ons dat het menselijk wezen, in de jeugd van zijn evolutie, bewogen is door het verlangen als krachtige stimulans van zijn ontwikkeling. Laten wij hem hiervoor niet afwijzen. Herinneren wij ons de woorden van de dichter Kahlil Gibran: *"Het fruit kan niet zeggen aan de wortels: wees zoals ik, rijp en rijk en steeds gevend van uw overvloed"*

Ethiek is de wetenschap van de moraal: regels te volgen om goed te doen en kwaad te vermijden. Ethiek vloeit voort uit de zorg goed te doen bij alle wezens, in een gevoel van totale solidariteit of onderlinge afhankelijkheid, afkomstig uit de fundamentele eenheid van alles wat leeft. Alle grote religieuze leraars, die de mens de Weg tonen - die leidt naar de hoogste spirituele realisatie, naar het bewust worden van de eenheid van zijn - zijn met het goddelijke: Boeddha net zoals

de grote wijzen van het Antieke India, Jezus zoals Mozes, Patanjali in zijn Yoga-sutra's en de Neoplatonisme Theosofen met Ammonius Saccas, om enkele van de meest vooraanstaande te noemen - allen hebben zij dezelfde ethische regels bij het begin van de Weg. Zij onderwijzen dat ook zij de basis van geluk vormen voor de gehele mensheid. Wanneer de eenheid van al wat leeft wordt waargenomen, drukt deze waarneming zich uit in elke handeling, in elke houding. Wanneer deze waarneming constant is, wordt ze een heilig offer voor het geluk van alle wezens en voor de manifestatie van het Goddelijke in de wereld.

Alle handelingen zijn dan verantwoordelijk, en worden een manifestatie van het Goddelijke door ons: d.w.z. dat zij worden verricht in totale vrijheid, dat zij een zuivere uitdrukking zijn van onze innerlijk wil, een met de ultieme wil.

De verantwoordelijkheid van elk van ons is te werken, elk moment van ons leven, aan de realisatie, stap voor stap, aan het goddelijke plan dat wil dat al wat leeft, evolueert naar de perfectie, deelhebbend aan een wereld van ultieme schoonheid, scheppende uitdrukking van de hoogste intelligentie en van de meest perfecte liefde, in vrijheid en de volle verantwoordelijkheid van alle wezens.

Elke moment van ons leven kan een bijdrage zijn aan die realisatie, een stap voorwaarts door allen die in die richting leven, tot heil van allen, de handelingen, woorden, gedachten, gevoelens, de wil van elk.

Laten we ons rekenschap geven over de invloed op anderen, van onze woorden en daden, rechtstreeks en onrechtstreeks, de invloed van onze gedachten en emoties, door directe communicatie of op afstand (vibrerende golven, mentale en emotionele gedachtevormen); en zuiveren wij onze natuur zodat deze invloed enkel zuiver gunstig is.

Maken wij van onze persoonlijkheid, in al zijn vormen, het best mogelijke in-

Juist begrijpen, juist leven, authentieke relatie - vervolg van pagina 5

Dr. H. van der Hecht

Wat kan er nog gezegd worden van de authentieke relatie? Het gaat om een communicatie tussen twee wezens, een overdracht van iets van de ene, dat de andere werkelijk ontvangt, d.w.z. een gift, niet een oppervlakkige maar een die het diepste wezen bereikt. Een dergelijke gift is slechts mogelijk in een moment dat men zich bewust is van de eenheid, in volmaakte aandacht. Het gaat hier niet om een materiële gift, aangename sensaties, over het plezier van conversatie of gemeenschappelijke ervaringen, maar om een overdracht in ons spiritueel wezen van iets dat deelneemt aan de alijdurende waarden zoals schoonheid, waarheid, zuiverheid,

wijsheid, liefde, mededogen, goedheid, vrede, moed en andere schatten van de ziel. Het gaat om die eeuwige waarden die ontluiken in het hart van diegene die verzaakt aan zichzelf en die beantwoordt aan de spirituele honger en dorst van menselijke wezens. Alleen deze waarden kunnen de nederige momenten van ons dagelijks leven verlichten. Alleen met dit soort van giften kan een echte relatie tussen twee wezens ontstaan, van ziel tot ziel. Want het geven van de ene wordt beantwoord door de echo die ontspruit vanuit de diepten van de ziel van de andere: het antwoord luidt in harmonie. Een ware communicatie en

een gedeeld enthousiasme zijn ontstaan.

Noot: bij dit alles, kan het denkvermogen er slechts toe dienen om de ontvangen waarheden te vertalen, en concreet uit te drukken.

Uit: *Le Lotus Bleu* - februari 1999

Vertaling: SVO

De Ultieme Vrijheid - vervolg van pagina 10

Dr. H. van der Hecht

strument ten dienste van de wereld. Versterken wij onze mogelijkheden in hun constante inzet voor deze dienst. Dat al onze tijd hieraan wordt gegeven. Gedurende onze waaktoestand zal dit zijn, in een geest van toewijding aan het goede, het mooie, het ware, levend in functie van het eeuwige, duurzame, overgedragen van leven naar leven. Wij spannen ons in het goddelijke te vertalen tot in onze materiële noden. En bij het slapen gaan, laten wij de beslissing nemen om te trachten, in onze slaap, het leed van enkelen die lijden te verzachten, alsof astraal meewerkend aan het werk van de "Onzichtbare Helpers" waarover theosofische auteurs praten. Voor dit speciale werk, laten wij ons inspireren met het gebed van de Heilige Franciscus van Assisen. Ik kon de tekst niet terugvinden, doch in hoofdzaak zegt hij:

Mijn God, maak van mij het instrument van uw liefde

Waar verdriet is, laat me vreugde brengen

Waar haat is, laat me liefde brengen

Waar wanorde is, laat me vrede brengen?

Enz.

We zouden kunnen verdergaan:

Waar duisternis is, laat me licht brengen

Waar lelijkheid is, laat me schoonheid brengen.

Waar wreedheid is, laat me mededogen brengen,

Waar moedeloosheid is, laad me moed brengen, enz.

Nemen we onze totale verantwoordelijkheid waar voor het welzijn van de wereld en, onderricht door de Theosofie, nemen we de beslissing hiervoor geschikt te zijn, door een sterke vastbeslotenheid en een voortdurende aandacht, om leerlingen te worden van de grote Meesters van Wijsheid, voor de mensheid, en zo uitdragers te zijn van Hun kracht, hun liefde en hun wijsheid. Laten we onze interesse uitgaan naar de Weg van Heiligheid, die ook deze is van de Raja Yoga, en hiervoor, ontwikkelen wij in ons, heel bewust, met doorzetting en vastberadenheid, de vereiste kwaliteiten, zoals ze worden uitgelegd in het kleine boekje *Aan de voeten van de Meester* en houden we vast aan het in praktijk brengen van de beginselen van de Raja Yoga, volgens Patanjali, de Koninklijke weg die leidt naar de goddelijke verwezenlijking.

De mens die zijn verantwoordelijkheid tegenover de wereld waarneemt, die door de studie van de Theosofie het goddelijke Plan van evolutie voor al wat leeft en voor de mensheid her-

kent, kan niet anders dan al zijn energie gebruiken in dienst van het grote plan.

En om dat te doen, herinneren we ons - zonder ophouden - de goddelijke natuur van ons zijn, een met het goddelijke, de Geest die het universum bezielt, volgens de meditatie voorgesteld door Geoffrey Hodson, een Yoga van Licht:

Ik ben niet het fysieke lichaam.

Ik ben niet de emoties.

Ik ben niet het mentale.

Ik ben het Spirituele Zelf.

Ik ben het Goddelijke Zelf, onsterfelijk, eeuwig, Spiritueel Licht uitstralend.

Ik ben dit Zelf van Licht, dit Zelf ben ik. Het Zelf in mij, Atma of Geest, een met het Zelf in alles, de Parmatma, Universele Geest.

Dat dit spirituele licht mijn gedachten verlicht, schijnt door mijn emoties, mijn lichaam versterkt en leven schenkt.

Laten we ons, gedurende deze ganse dag, herinneren aan de Goddelijke Aanwezigheid, in ons hart, aan de Onsterfelijke Leider, aanwezig in het hart van alle wezens.

Uit: *Le Lotus Bleu*
- Januari 2005

Vertaling: LO

Loges in Antwerpen

Alle activiteiten vinden plaats in de Milisstraat 22, 2018 Antwerpen

Iedereen is van harte welkom !

Loge Witte Lotus

Lezingen op zondagochtend van 11:00 tot 13:00

07/09/2008	Loge Witte Lotus	Opendeur & Najaarsdag
05/10/2008	Koen Elst	Vergelijkende Indoeuropese Mythologie
02/11/2008	Lieve Opgenhaffen	Nagarjuna
07/12/2008	Prof A.Malinsky	Joodse Humor

Voor meer informatie over de Loge Witte Lotus programma's,
kunt u terecht op (0476) 867 401 of (0486) 631 997

Vrijwillige bijdrage
Info: (0476) 867 401 en
(0486) 631 997

Loge Antwerpen

Lezingen op zondagochtend van 11:00 tot 13:00

21/09/2008	Gerald Van Waes	Cult figuren in de Muziek (1)
19/10/2008	Rama de Meester	De Gayatri mantra
16/11/2008	Ronald Engelse	Apavarga - Bevrijding uit de kringloop van geboorten
21/12/2008	Geen voordracht	Kerstviering - Gezellig samenzijn

Voor meer informatie omtrent de Loge antwerpen programma's,
kunt u terecht bij: Eddy Doms (03) 272 28 53

Belgisch Theosofische Vereniging VZW

Algemene Vergadering 21 juni 2008.

De Belgische Theosofische Vereniging hield, naar jaarlijkse gewoonte, haar Algemene Vergadering. De stemresultaten voor de voorziene mandaten werden als volgt ingevuld:

Raad van Bestuur - Benoemd voor de duur van 3 jaar:

Secretaris-Generaal: Jan Jelle Keppler

Penningmeester: Christian Vandekerckhove

Beheerder van het Gebouw: Stephane Leclercq

Afgevaardigde Vlaams Gewest: Christian Vandekerckhove

1ste plaatsvervanger: Stephane Leclercq

Raad van Bestuur - Benoemd voor de duur van 2 jaar:

Afgevaardigde Brussels Gewest: Henriette van der Hecht

2de Rekencommissaris: Henriette van der Hecht

Vijf mandaten voor de Commissie van Beroep - Benoemd voor de duur van 1 jaar:

Renée Cambier, Myrial Debusscher, Marcel Dumont, Jean Dumoulin, Arlette Schreiber.

Ter vergadering werd Jan De Smedt voorgedragen als kandidaat voor de functie van **3de Plaatsvervanger**. Jan werd verkozen met unanimititeit van stemmen. Benoeming voor 1 jaar.

We wensen alle verkozenen heel veel succes in hun nieuwe taak.

Kalender

07/09/2008

Opendeur & Najaarsdag
Loge Witte Lotus

20/09/2008

Jaarlijkse Algemene Le-
denvergadering
Loge Witte Lotus

Theosofisch Practicum

22/09/2008

Pissanos: van Aristoteles
tot Hawking - Deel 5 & 6

Beheers uw ziel, zoeker naar onsterfelijke waarheden, als u het doel wilt bereiken.

De stem van de stilte - H.P. Blavatsky
De zeven poorten - pagina 56